

РЕШЕНИЕ

№ 8849

гр. София, 13.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1052** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. Х. А. У., гражданин на С., срещу Решение № 679/21.01.2025 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Според изложеното административният орган неоснователно е игнорирал мотивите, поради които се иска предоставянето на закрила. Не е обсъдено заявеното обстоятелство, че М. Х. А. У. не би могъл да се завърне в областта, където е живял, поради това, че ситуацията там се доближава до въоръжен конфликт, който застрашава живота на цялото цивилно население. Изводите на Председателя на ДАБ не кореспондират с общоизвестната информация в С. и конкретно в провинция И., където продължават да действат многобройни въоръжени групировки, които воюват както по между си, така и със силите на правителството. Оспорващият се опасява, че при евентуалното му връщане в С. животът му ще бъде поставен в опасност. Неоснователни, според изложеното в жалбата, са доводите на административния орган, че не навсякъде обстановката в страна се доближава до разбирането за въоръжен конфликт. Оспорващият счита, че в обжалваното решение превратно е тълкувана практиката на СЕС и по-конкретно решението по дело С-465/07, където детайлно е развита доктрината за наличието на въоръжен конфликт и опасностите за

цивилното население в контекста на тълкуването на разпоредбата на чл. 15, б. в) от Директива 2011/95. Моли се решението да бъде отменено, а преписката да бъде върната за повторно разглеждане на компетентния орган и произнасяне по молбата за предоставяне на международна закрила.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично и моли да му бъде предоставена закрила. Упълномощеният от него адвокат Т. Л. поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрист Г. оспорва жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП23654/19.08.2024 г. до Държавната агенция за бежанците М. Х. А. У., е поискал предоставяне на международна закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП23654/19.08.2024 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място] по общия ред – чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2 от ЗУБ.

На 03.09.2024 г. със М. Х. А. У. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол.

Оспорващият твърди, че е напуснал нелегално С. през август 2024 г. и през Турция, с помощта на трафиканти е пристигнал в България отново нелегално.

До напускането си на С. е живял в провинция И., в бежански лагер, близо до [населено място], на границата с Турция. Там е бил принуден да се премести със семейството си през 2015 г. В лагера, управляван от Свободната сирийска армия, имало само палатки от плат. Вода била достъпна само на едно място, а ток липсвал изобщо. Когато се преместили в лагера, той искал да продължи образованието си в [населено място], но не успял, защото училището било бомбардирано. В града и в околностите му често се водели сблъсъци, между силите на режима и опозиционни групи. Чували се взривове.

С. Д., където оспорващият е живял до 2015 г. е напълно унищожено, защото там сраженията били най-интензивни.

Като причина за напускането си на С. сочи, че държавата не е безопасна. И в момента в И., която е под контрола на Свободната армия се водят сражения. Различни кланове воюват по между си. Когато У. бил дете не осъзнавал какво става, но в момента е по-осъзнат и не желае повече да живее в С. и затова напуснал. В лагера в [населено място] останали майка му, баща му, четирима братя и пет сестри. Близките му не могли да дойдат с него, защото пътят е труден и опасен.

Оспорващият посочва, че няма издавани документи за самоличност в С.. След интервюто е представил семейна книжка и извадка от граждански регистър.

Видно от писмо № М - 19884 от 04.12.2024 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Г” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на М. Х. А. У., в случай, че същият отговаря на условията по ЗУБ.

Видно от становище № УП23654/10.01.2025 г. на Главен експерт при РПЦ – О. купел, изготвено до председателя на ДАБ, е предложено на М. Х. А. У. да се откаже предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е

намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото са приети справки № МД-02-160/27.12.2024 г., № МД-02-110/17.02.2025 г. и № МД-02-06/29.01.2025 г., изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, относно настоящата обществена и политическа ситуация С. и по-конкретно в района на провинция И..

Ответникът е представил и справка, видно от която от 01.12.2024 г. до 31.01.2025 г. на общо 129 граждани на С. е предоставена международна закрила.

Като доказателство по делото беше прието становище на ВКБООН относно връщането на лица, напуснали С. и поискали предоставяне на международна закрила. По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият чуждестранен гражданин изложи лично бежанската си история.

В допълнение към казаното по време на интервюто У. посочи, че лагерът, където е живял е бил много близко до турската граница и там непрекъснато се водят битки между отделни групировки. Отделно от това, правителството бомбардирало базите около лагера. В самия лагер не е имало бомбардировки, но близо до лагера бил [населено място] – там непрекъснато имало бомбардировки и бяха унищожени болници, училища, всякакви сгради. През цялото време от 2015 г. до 2024 г., никой не е търсил У., но след като напуснал разбрал, че са го търсили от Т. ал Ш.. Брат му е получил призовката. П., че тази призовка му е връчена, за да се изясни дали е истина, че иска да се жени за християнка, защото Х. Т. ал Ш. забраняват браковете между християни и мюсюлмани. Посочва, че има получени заплахи на WhatsApp и Messenger заплахи от братовчед му и от единия му брат, заради намерението му да се жени за християнка.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на М. Х. А. У. на 24.01.2025 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 29.01.2025 г. (вх. № УП23654), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. Х. А. У. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Председателя на ДАБ е направил извод, че обстановката в С. дава възможност на търсещия закрила да се установи там, защото в страната, няма вътрешен или международен въоръжен конфликт, заради който той може да бъде изложен на реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Няма данни, че той може да бъде изложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Вземайки предвид събраните гласни и писмени доказателства и при съобразяване с наведените от страните доводи, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от М. Х. А. У. доводи, касаещи търсеното от него право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият има основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. При проведеното интервю, не са релевирани доводи и не ангажирани доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че не е имал лични проблеми с официалните власти или с представители на управляващите в И. групировки.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ.

По отношение на отказа за предоставяне на хуманитарен статут, съдът след обсъждане на събраните в хода на административното и съдебното производство доказателства, намира следното.

Предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут са дефинитивно изброени в чл. 9, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ и чл. 15, т. а-в от Директива 2011/95/ЕС ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила.

За да се установи наличието на тези предпоставки е необходимо да бъде събрана и обсъдена надеждна информация за страната на произход на търсещия закрила.

Видно от представената от ответника справка № МД-02-101/17.02.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ на базата на насоките за С., изготвени от Агенцията на Европейския съюз за убежището, от началото на конфликта в С. И. е сред първите провинции, които се присъединяват към въстанието срещу правителството на Б. А.. В продължение на няколко години контролът над [населено място] се оспорва между правителствените сили и въоръжените антиправителствени групировки, вторите от които успяват да получат пълен контрол през 2015 година. И. се превръща в убежище за сирийците, бягащи от официалния режим, включително за активисти и бойци, пристигащи от райони, върху които силите на А. успяват да си върнат контрола. Между 2016 г. и 2018 г. десетки хиляди опозиционни бойци и техните семейства от Ю. С. и [населено място] са прехвърлени в И., след като отхвърлят условията на така наречените "споразумения за помирение" с официалното правителство.

След споразумение между Русия, И. и Турция през май 2017 г., което предвижда прекратяване на военните действия и подобрен хуманитарен достъп, провинция И. се превръща в "зона на деескалация". Силите на официалното правителство обаче продължават военните операции в района и до средата на 2018 г. си връщат контрола, върху половината от зоната за деескалация, а през септември 2018 г. сделка между Русия и Турция създава демилитаризирана зона в части от провинция И.. До април 2019 г. така нареченото Споразумение от Сочи се разпада след военна ескалация от страна на силите на режима, подкрепена от Русия, което води до допълнителен напредък в позициите на силите на официалното правителство. Военните офанзиви

продължават до март 2020 г. и довеждат до една от най-тежките кризи с разселване в хода на целия конфликт.

От март 2020 г. провинция И. е разделена на зони, контролирани от официалното правителство на С. и съюзнически милиции, и райони, контролирани от антиправителствени въоръжени групировки. Антиправителствените въоръжени групи контролират западните и северните части на провинцията, които покриват практически всички райони на север и непосредствено на юг от магистрала М4. Най-голямата промяна по отношение на контрола е отбелязана между провинциите И. и А., където "Х. Т. ал Ш." (HTS) за кратко завзема територия от въоръжени групи, съюзени с Турция. Тези сблъсъци обаче не довеждат до официално прекрояване на вътрешните граници между опозиционните фракции.

Инцидентите, свързани със сигурността, продължават да се съобщават редовно около фронтовите зони и причиняват цивилни жертви, особено и включително в райони южно от магистрала М4 в И.. Широко разпространени нарушения на прекратяването на огъня след март 2020 г. продължават да се случват през втората половина на 2022 г. и през първата половина на 2023 г. Въздушните нападения и сблъсъците между отделните групировки по между им и със силите на режима водят до цивилни жертви. Набезите на HTS срещу силите на официалния режим и позициите на свързани съюзнически милиции през септември-октомври 2022 г. са последвани от няколко месеца на ескалация. През декември 2022 г. нападенията на HTS са насочени по-специално към позиции на официалното правителство и съюзнически милиции в Източен И.: През януари 2023 г. за пръв път групи в рамките на водената от HTS коалиция Fath al-Mubin се присъединяват към тези нападения на HTS, което кара силите на официалния режим и съюзническите милиции да обстрелват градове в И..

Сред най-смъртоносните инциденти през втората половина на 2022 г. обстрели, въздушни удари и сблъсъци през ноември 2022 г. в околностите на [населено място] унищожават домовете на стотици разселени семейства в три лагера за вътрешно разселени лица, подкрепяни от хуманитарни организации. Най-малко деветима цивилни загиват, други 75, включително деца, са ранени, а повече от 400 семейства са разселени. В най-смъртоносния единичен инцидент за цивилни, документиран от UNCOI през втората половина на 2022 г. и станал на 6 ноември 2022 г., касетъчни боеприпаси удрят гъсто населения лагер за разселени лица "М." близо до К. Д. и до граничния пункт "Б. ал Хава" и засягат шест други близки лагера. Това използване на касетъчни боеприпаси е докладвано в К. Д., М. и К. Р. в западните провинциални райони на И. и районите Синаа и Ариха в южните провинциални райони на И.. Според Съвета за сигурност на ООН инцидентите с насилие са продължили през първите пет месеца на 2023 г., причинявайки цивилни жертви.

И. е най-тежко засегнатата провинция от земетресението на 6 февруари 2023 г., което опустошава по-специално северозападната част на С., Непосредствено след земетресението през февруари 2023 г., в района на деескалация в И. инцидентите с насилие намаляват, тъй като HTS прекратява атаките срещу позиции на правителството и съюзническите му милиции в И.. След подновен обстрел от страна силите на режима, след земетресението обаче, атаките на HTS също се подновяват. Сблъсъците през линиите на контакт в И. бързо се възобновяват и водят до регистрирани цивилни жертви. През февруари и март 2023 г. фронтовите линии в И. остават сред най-засегнатите от военните действия зони в С..

Между август 2022 г. и юли 2023 г. Сирийската мрежа за човешки права (Syrian

Network for Human Rights, SNHR) документира 91 смъртни случая на цивилни лица в провинция И., а в периода август - ноември 2023 г. са регистрирани 84 цивилни жертви. Съобразно числеността на населението на И. от май 2022 г., горепосочените стойности представляват шест смъртни случая на цивилни лица на 100 000 жители за целия референтен период.

През 2022 г. провинция И. регистрира най-голям брой движения на вътрешно разселени лица в С., значително превъзхождайки в това отношение други провинции. ООН цитира комбинация от "притискащи и притегателни фактори, свързани с промените в сигурността и икономическата ситуация в мястото на произход и/или зоната на разселване" като основна причина за завръщането на вътрешно разселени лица през 2022 година.

И. е една от сирийските провинции, където източниците съобщават за най-висок процент на широко разпространение на взривни боеприпаси през отчетния период. Наличието на невзривени боеприпаси е идентифицирано най-често върху земеделска земя, пътища и частна собственост, последвано от училища, друга обществена инфраструктура и болници и особено засяга провинция И.. През 2022 г. и 2023 г. в И. са докладвани цивилни жертви, включително деца, в резултат на експлозивни остатъци от конфликт. Несигурността и наличието на експлозивни остатъци от конфликти също така възпрепятстват достъпа на фермерите до земеделска земя.

Справката завършва с извода, че разглеждайки показателите, може да се заключи, че в провинция И. безогледното насилие достига толкова високо ниво, че има **сериозни основания да се смята, че цивилно лице**, върнато в провинцията, би било, единствено поради своето присъствие на нейна територия, изправено пред реален риск да бъде изложено на сериозна заплаха, посочена в член 15, буква в) от Директива 2011/95/ЕС.

Към момента на приключване на устните състезания, не беше представена по-актуална справка за ситуацията в област И., поради което съдът намира, че следва да вземе предвид именно ситуацията в тази област на С., изложена в цитираната справка.

Следва да се отбележи, че информацията за ситуацията в област И. се потвърждава и от обясненията на оспорвания, дадени по време на проведеното в ДАБ интервю и пред съда. Според него, на мястото, в лагера, близо до [населено място], където е живял, е имало сблъсъци между различните въоръжени групировки и бомбардировки.

От друга страна ситуацията в С. е коренно променена след 01.12.2024 г. Общозвестен е факта, че след мълниеносното напредване на радикалната джихадистка групировка "Х. Т. аш Ш.", започнало на 27.11.2024 г., президентът на страната Б. А. бяга от С. и управлението беше поето от представители на групировката.

Видно от приетата по делото справка № МД-02-06/29.01.2025 г., на 19 декември 2024 г. специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С. ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има нов социален договор за всички сирийци.

Хуманитарната реакция в С. също ще трябва да се адаптира в хода на все

още бързо променящите се условия в резултат на смяната на режима. ООН и нейните партньори започват възстановяването на някои ключови съоръжения, като болници и пътища, в по-стабилните райони, а като цяло над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна подкрепа.

Според изложеното в справката, са налице съобщения за въоръжени действия на североизток, въпреки че ситуацията със сигурността в големи градове като Д. и А. се стабилизира. Групираната "Ислямска държава" (ИД) продължава да бъде настояща заплаха в страната и че израелските въздушни удари се повтарят през седмиците след заминаването на А.. Тези атаки нарушават суверенитета и териториалната цялост на С. и те трябва да прекратят незабавно.

ВКБООН посочва, че в периода 8-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително И 9 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Ракка (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%). Турция съобщава, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024 г. насам.

В справката е отразено, че преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната.

На 8 януари 2025 г. специалният пратеник на ООН за С. заявява, че докато ситуацията със сигурността в някои региони се подобрява, безредиците продължават в крайбрежните региони, Х. и Х.. Въоръжени групи, включително терористичната мрежа на "Ислямска държава" (ИД) - и над 60 групи с противоречиви цели - също представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С.. Специалният пратеник съобщава за конфликта между Сирийската национална армия (SNA) и Сирийските демократични сили (SDF), както и за нарушенията на И.. Хуманитарната ситуация също остава сложна: почти 15 милиона сирийци се нуждаят от здравни грижи, 13 милиона са засегнати от остра продоволствена несигурност, а над 620 000 са вътрешно разселени. Щетите, причинени на язовира "Тишрин", ограничават доставките на вода и електричество за повече от 400 000 души.

В края на справката е посочено, че тя е изготвена в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището за изготвяне на информация за страните на произход“ (2023 г.) и е съставена изцяло на базата на внимателен преглед на публично достъпни външни източници на информация, като всички използвани източници и уебсайта, на който са публикувани, са посочени в бележка под линия на съответното място в документа.

Съдът констатира, че на всяка страница като линкове в бележки под черта са отразени източниците, използвани при съставянето ѝ.

При проследяването на един от посочените линкове: <https://www.ecoi.net/en/countries/syrian-arab-republic/featured-topics/information-collection-on-developments-regarding-the-fall-of-president-assad/> (бележка 8 под черта, стр. 5 на справката), установи, че цитираната от този източник

информация е непълна и цитирана избирателно.

В източника е отразено още, че ООН съобщава, че военните действия и несигурността продължават в провинциите А., Х., Х., Л., Т., Д.-ез-Зор и К. през седмицата след 23 декември. Поради напрегнатата ситуация със сигурността хуманитарните операции са преустановени в няколко района към 30 декември. През ноември около два милиона души в цяла С. са получили хранителна помощ под различни форми. Нестабилната ситуация със сигурността в селските райони на Х., К., Л. и Т. засегна способността на децата да посещават училище.

В същия източник има препратка към съобщение на ВКБООН (<https://www.unhcr.org/news/stories/what-do-recent-events-syria-mean-syrian-refugees>), което е цитирано в справката. В това съобщение е посочено още, че от началото на офанзивата на 27 ноември приблизително 1 милион души са били наскоро разселени от райони, включително провинциите А., Х., Х. и И. За повече от всеки петима от тях, това е най-малко вторият път, когато са били разселени. Освен това между края на септември и края на ноември С. е приела повече от половин милион души, бягащи от израелските въздушни удари в съседен Л.. Около 60 процента са завръщащи се сирийци, а останалите са ливанци. Милиони сирийци все още се опитват да разберат какво означават драматичните събития през последните седмици за тях и за семействата им. Те следят развитието от близо, за да установят дали трансформацията на властта ще протече мирно и дали ще бъдат спазвани правата им, което би им позволило да се завърнат в страната си.

Цитираните източници, представени от административния орган, безспорно отразяват новонастъпили след издаването на оспорения акт обстоятелства и факти от значение за делото, установяването, на които следва да се прецени към момента на приключване на устните състезания, съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК.

Настоящият съдебен състав, с определението си за насрочване на делото е указал на страните, че при постановяването на крайния съдебен акт ще ползва информация за страната на произход на търсещия закрила М. Х. А. У., съдържаща се в общодостъпни източници.

У. базираната информационна агенция fakti.bg, съобщава на сайта си <https://fakti.bg/world/955964-1-225-mirni-grajdani-zagubili-jivota-si-po-vreme-na-sblasacite-v-siria>, на 13.03.2025 г., че **Сирийският център за наблюдение на правата на човека (СЦНПЧ) днес събщи, че от началото на сблъсъците между сирийските сили за сигурност и съюзнически групировки в западната и централната част на страната са били убити 1225 мирни граждани, предаде Ф. прес, цитирана от БТА.** Според последните данни на неправителствената организация в провинция Л. са убити 658 цивилни, 384 мирни граждани са убити в Т., 171 в Х. и 12 в Х.. Насилието започна в четвъртък след кървава атака, извършена от мъже, лоялни на сваления президент Б. А. срещу силите за сигурност в Д., близо до [населено място] – люлка на алауитското малцинство, към което принадлежи и А.. Междувременно стана ясно, че хиляди алауити са потърсили убежище в руската военновъздушна база в сирийския [населено място]. „Хиляди алауитски граждани избягаха от кланетата в [населено място] и околните му

села, за да намерят убежище в и около военната база „Х.“, заяви директорът на СЦНПЧ Р. А. Р..

На същата интернет-страница се съобщава затова, че **израелските военновъздушни сили отново атакуваха цели в Ю. С., съобщи тази сутрин израелската армия в изявление, цитирано от ДПА, предава БТА.** През нощта израелски изстребители са извършили удари срещу радарни системи, командни центрове и оръжейни складове, съобщават Израелските сили за отбрана.

Информация за нарастващо насилие в С. се открива и на интернет-сайта на радио Deutsche Welle, публикувана на 09.03.2025 г., на адрес <https://www.dw.com/bg/ogromen-vzriv-na-nasilie-v-siria-nad-1000-zaginali/a-71871487>.

Там се посочва, че според нови данни на разположения във Великобритания Сирийски център за наблюдение на правата на човека, който има своя мрежа от информатори в С., в страната са убити 148 бойци, подкрепящи А., както и 125 души от силите за сигурност на новото правителство. Освен това се говори за други над 740 убити от религиозната общност на алевитите, към която принадлежи и А.. Ръководителят на Центъра за наблюдение Р. А. определи убийството на цивилни алевити като „едно от най-големите кланета по време на сирийския конфликт“. Официални данни за това засега няма. Сирийският център за наблюдение твърди, че масови убийства са били извършени на най-малко 29 места в провинциите Л., Т. и Х., съобщава АРД.

Анализът на цитираната информация, мотивира съда да приеме, че в настоящия момент в С., се наблюдават наченки за започване на помирителни процеси, но все още няма сигурни данни, че продължилия десетилетие конфликт, ще бъде разрешен в близко бъдеще. Това се отнася най-вече за североизточните части на С., включително контролираните от SDF, където има данни за сблъсъци между тях и силите на управляващите джихадисти. Ситуацията, включително в провинция И. продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната.

Вземайки предвид, информацията, съдържаща се в цитираната справка, както и актуалните данни за ситуацията в С., съдът намира, че към настоящия момент по отношение на М. Х. А. У. са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и чл. 15, б. в) от Директива 2011/95/ЕС за предоставяне на хуманитарен статут.

Административният орган не е представил конкретна информация за коренна промяна на положението в провинция И., от където произхожда търсецкият закрила. От описаните по-горе източници на информация, може да се направи заключението, че ситуацията там се характеризира с висока степен на насилие. Въоръжените конфликти между различните групировки са почти ежедневни както преди 27.11.2024 г., така и след това. При тези сблъсъци се създава опасност за живота на цивилното население, неучастващо в тях, към което безусловно принадлежи и оспорващия М. Х. А. У..

Изложеното мотивира съда да приеме, че търсецкият закрила е бил принуден да напусне страната си на произход, защото там е бил изложен на реална

опасност от тежки и лични заплахи срещу живота му при наличието на съществуващ въоръжен конфликт. Завръщането му в С. в този момент не е безопасно и би застрашило здравето и живота му като цивилно лице, поради което на същия следва да бъде предоставен хуманитарен статут.

Допълнителни аргументи в подкрепа на направените изводи се откриват и в приетото по делото без оспорване становище на ВКБООН, относно връщането на сирийски граждани в страната им на произход.

В него се посочва, че към настоящия момент, С. продължава да е засегната от нападения и насилие в някои части на страната и от широкомащабно вътрешно разселване, от взривни военни остатъци, от опустошена икономика и мащабна хуманитарна криза, като още преди последните събития над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна помощ. Същевременно, страната претърпява огромна разруха и щети на домове, критична инфраструктура и земеделски земи. ВКБООН продължава да призовава държавите да не връщат принудително, в която и да е част на С. нито сирийски граждани, нито лица с предишно обичайно местоживееие в С., включително палестинци, които са пребивавали преди това в С..

ВКБООН продължава да призовава всички държави да позволят на бягащите от С. цивилни граждани достъп до своите територии , да гарантират правото им на убежище и да спазват принципа за забрана на връщането (non-refoulement). Въпреки че рисковете, свързани с преследването от предишното правителство, вече не съществуват, други

рискове могат да продължат или да се увеличат. С оглед на бързо променящата се ситуация в С., ВКБООН в момента не е в състояние да предостави подробни насоки на лицата, вземащи решения за пред оставяне на убежище, относно международната закрила на гражданите на С.. С оглед на настоящата несигурност в С., ВКБООН призовава държавите, предоставящ и убежище, да спрат издаването отрицателни решения за молби за международна закрила от сирийски граждани или лица без гражданство, с предишно обичайно местоживееие в С.. Преустановяването на издаването на отрицателни решения следва да остане в сила докато ситуацията в С. не се стабилизира и не бъде налична надеждна информация за сигурността на правата на човека, която да позволи пълна оценка на необходимостта от предоставяне на статут на бежанец на отделни лица.

Съдът намира, че следва да вземе предвид и цитираната в жалбата най-нова практика на СЕС, съгласно решение по дело С-406/22. В решението си СЕС, отговаряйки на втория поставен от запитващата юрисдикция въпрос, а именно, трябва ли членове 36 и 37 от Директива 2013/32 да се тълкуват в смисъл, че не позволяват държава членка да определи трета държава като сигурна страна на произход само частично, с определени териториални изключения, за които не се прилага презумпцията, че такава част от държавата е сигурна за кандидата, а ако държава членка определи дадена държава като сигурна с такива териториални изключения, то за целите на Директивата дадената държава изцяло не може да се счита за сигурна страна на произход, е направил тълкуване на чл. 37 от цитираната Директива. В т. 70-71 от мотивите на решението, СЕС посочва, че в това отношение тълкуване на член 37 от Директива 2013/32 в смисъл, че позволява

определяне на трети страни като сигурни страни на произход, с изключение на някои части от територията им, би довело до разширяване на приложното поле на този специален режим за разглеждане. Тъй като такова тълкуване не намира никаква подкрепа в текста на член 37, нито, по-общо, в тази директивата, признаването на такава възможност не би било в съответствие със строгото тълкуване, на което трябва да бъдат подлагани разпоредбите с дерогационен характер (в този смисъл вж. решения от 5 март 2015 г., Комисия/Л., С-502/13, ЕУ:С:2015:143, т. 61, и от 8 февруари 2024 г., Bundesrepublik Deutschland (Допустимост на последваща молба), С-216/22, ЕУ:С:2024:122, т. 35 и цитираната съдебна практика). На трето място, тълкуването в смисъл, че член 37 от Директива 2013/32 не позволява на държавите членки да определят трета страна като сигурна страна на произход, с изключение на някои части от територията ѝ, се потвърждава от генезиса на този член. В това отношение следва да се отбележи, че преди влизането в сила на Директива 2013/32 възможността трети страни да се определят като сигурни страни на произход за целите на разглеждане на молбите за международна закрила е предоставена на държавите членки с Директива 2005/85, по-специално в член 30 от нея.

С оглед на гореизложените съображения, СЕС счита, че на втория въпрос следва да се отговори, че член 37 от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възможност трета страна да бъде определена като сигурна страна на произход, когато някои части от територията ѝ не отговарят на материалноправните условия за такова определяне, посочени в приложение I към тази директива.

Т.е. в разглеждания казус следва да се приеме, че дори някои части на С. да бъдат определени като сигурни, връщането на търсещи закрила, в тези части, не може да бъде осъществено, защото в други части на страната, съществуват заплахи за живота на цивилното население, поради продължаващите въоръжени конфликти.

За пълната настоящият съдебен състав намира, че следва да отбележи, че оспореното решение е постановено в противоречие с прогласените в чл. 13 от АПК, принципи на последователност и предвидимост, а именно, че административните органи своевременно огласяват публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. В разглеждания казус, ответникът е следвало да изложи ясни и точни мотиви, защо след като през последните два месеца на общо 129 граждани на С. е предоставена международна закрила, при липса на коренно променена ситуация в страната, на М. Х. А. У. е отказано предоставянето на такава.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена, в частта, в която се оспорва решението за отказ за предоставяне на хуманитарен статут.

Делото е необходимо да се върне като преписка на Председателя на ДАБ за постановяване на ново решение, по направеното от М. Х. А. У. искане за предоставяне на хуманитарен статут. Административният орган, съблюдавайки изложените по-горе мотиви, следва да вземе предвид

установените данни за наличие на предпоставките по чл. 15, б. в) от Директива 2011/95/ЕС, за страната на произход на търсещия закрила. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. А. У., гражданин на С., срещу Решение № 679/21.01.2025 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец.

ОТМЕНЯ по жалба на М. Х. А. У., гражданин на С., срещу Решение № 679/21.01.2025 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която му е отказано предоставяне хуманитарен статут.

ВРЪЩА делото в тази му част, като преписка на Председателя на ДАБ за ново произнасяне, при спазването на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.